

תלמודו בידו

דף קיד עמוד א

יבמות

- [א] קטן אוכל נבלות, האם בית דין מצווים להפרישו ?
- [ב] קטן אוכל איסור דרבנן, האם בית דין מצווים להפרישו ?
- [ג] גוי או קטן שבאים לכבות דליקה בשבת, האם צריך למחות בידם ?
- [ד] האם צריך להפריש את היונק חלב מבהמה טמאה ?
- [ה] האם מותר לגדול לינוק מבהמה טהורה בשבת וביום טוב ?

[א] ר' פדת: אינם מצווים להפרישו [אכל אסור להאכילו בידים].

ר' יוחנן: ספק אם מצווים להפרישו. נפקא מינה:

1. נאבד מפתח ברשות הרבים בשבת, האם מותר להנהיג לשם קטן

בתקוה שימצאו ויביאו לו, מבלי שידע שהגדול רוצה בכך.

[אך אסור לומר לקטן במפורש להביא לו את המפתח].

2. מצא ביד קטן פירות טבל או תרומה, האם צריך למנעו מלאכלם.

[ב] אינו מצווה להפרישו. כגון שבשבת תולש מעציץ שאינו נקוב, או שזורק בכרמלית.

או שאוכל פירות דמאי, או תרומה דרבנן שהיא טמאה.

[ג] קטן: רואה שלאביו נוח לו שמכבה, צריך למחות בידו. שזה כאילו מצווהו לכבות.

גוי: אין צריך למחות בידו, שעושה כן להנאת עצמו כדי ליטול שכר על הכיבוי.

[ד] תינוק: אין צריך להפריש, אף שחלב בהמה טמאה אסור מן התורה.

ואף לר' יוחנן, שסתם תינוק מסוכן למות בצמא כשאינו שותה חלב.

גדול: צריך להפריש, אלא אם כן נאמד שהוא חולה מסוכן ואי אפשר להמתין.

[ה] בשבת: אסור מדרבנן. שחליבה כדרכה אסורה מן התורה משום מפרק דבר

מגידולו שהוא תולדה של דש, ויניקה שהיא כלאחר יד אסור מדרבנן.

ביום טוב: לאבא שואל במקום צער מותר, כיון שאף כדרכה אינה אסורה אלא בלאו.